



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 905

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 octombrie 2025

SUMAR

Nr.

Pagina

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

1.617. — Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 4 miliarde euro, și desemnarea administratorilor tranzacției, precum și contractarea operațiunii de răscumpărare anticipată a unor serii de obligațiuni denominate în euro scadente în data de 26 februarie 2026, cupon 2,75%, 27 septembrie 2026, cupon 5,00%, și în data de 8 decembrie 2026, cupon 2,00%

2

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Decizia nr. 262 din 23 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)

3–8

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 4 miliarde euro, și desemnarea administratorilor tranzacției, precum și contractarea operațiunii de răscumpărare anticipată a unor serii de obligațiuni denominate în euro scadente în data de 26 februarie 2026, cupon 2,75%, 27 septembrie 2026, cupon 5,00%, și în data de 8 decembrie 2026, cupon 2,00%

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1.a), b)2, subpct. 10 și 11 și pct. 4.1.a), b)21, subpct. 5.7, 5.10 și 5.11 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă:

a) contractarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, prin lansarea a trei serii noi de obligațiuni denominate în euro, cu maturitatea de 7 ani sau mai mult, 12 ani, respectiv 20 de ani, cele trei împrumuturi anterior menționate fiind denumite în continuare *emisiune* și fiind în sumă totală de până la 4 miliarde euro; precum și

b) operațiunea de răscumpărare anticipată a seriilor de obligațiuni denominate în euro scadente în data de 26 februarie 2026, cupon 2,75%, în data de 27 septembrie 2026, cupon 5,00%, și în data de 8 decembrie 2026, cupon 2,00%, denumite în continuare *obligațiunile răscumpărate*.

(2) Suma finală aferentă atât operațiunii de răscumpărare anticipată, cât și cea aferentă emisiunii noi, maturitatea, cuponul, numărul de serii, precum și ceilalți termeni și condiții

financiare urmează să fie stabilite la momentul lansării tranzacției, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Emisiunea este administrată de către Citigroup Global Markets Europe AG, Erste Group Bank AG, HSBC Continental Europe, ING Bank NV, JP Morgan SE și Raiffeisen Bank International AG.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunii se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor la Banca Națională a României și se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar, refinanțarea și rambursarea anticipată a datoriei publice guvernamentale și finanțarea necesară asigurării colateralului aferent tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferentă emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 30 septembrie 2025.
Nr. 1.617.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 262

din 23 iunie 2025

Dosar nr. 353/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 353/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecătoreasă Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 5.475/302/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării de către apelanta-intimată. La dosar a fost depus un *amicus curiae*.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a dispus, prin Încheierea din 10 decembrie 2024, în Dosarul nr. 5.475/302/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea prevederilor art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, termenul de prescripție de 10 ani se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj?

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Codul de procedură civilă

Capitolul V — Prescripția dreptului de a obține executarea silită

„Termenul de prescripție

Art. 706. — (1) Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale, termenul de prescripție este de 10 ani. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin Cererea înregistrată la 3 martie 2023 pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București cu nr. 5.475/302/2023, contestatorul S.J.C., în contradictoriu cu intimata S.M., a formulat contestație la executare împotriva executării silită pornite la solicitarea intimății în Dosarul de executare nr. 932/S/2022, înregistrat de Biroul Executorilor Judecătorești Asociați Miu și Partenerii, în baza titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 6.172 din 18 mai 2017, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în

cadru Dosarului nr. 80.420/301/2014, definitivă prin Decizia civilă nr. 759A din 26 februarie 2018, pronunțată de Tribunalul București, solicitând anularea Încheierii de încuviințare a executării silite, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București la 2 februarie 2023 în Dosarul nr. 1.923/302/2023, anularea tuturor actelor, formelor și măsurilor de executare efectuate în dosarul de executare și încetarea executării silite a contestatorului.

10. Prin Sentința civilă nr. 7.310 din 13 octombrie 2023, Judecătoria Sectorului 5 București a admis contestația la executare formulată de contestatorul S.J.C., în contradictoriu cu intimata S.M., și a anulat Încheierea de încuviințare a executării silite, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București la 2 februarie 2023 în Dosarul nr. 1.923/302/2023. Totodată, a anulat executarea silită pornită împotriva contestatorului în Dosarul de executare nr. 932/S/2022 al Biroului Executorilor Judecătorești Asociați Miu și Partenerii și toate actele de executare efectuate în cadrul acestui dosar de executare.

11. În considerentele acestei sentințe judecătoria a reținut, în esență, că dreptul intimitei de a cere executarea silită a obligației de plată a sultei s-a născut la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, respectiv la 26 februarie 2018.

12. Cum, conform art. 2.386 pct. 3 din Codul civil, dreptul la plata sultei are natura juridică a unui drept de creanță, în lipsa unor dispoziții speciale derogatorii, instanța a apreciat că termenul de prescripție aplicabil acesteia este cel de 3 ani. A reținut că, în privința executării silite a sultei, Sentința civilă nr. 6.172 din 18 mai 2017 nu reprezintă un titlu emis în materia drepturilor reale imobiliare, fiind neîntemeiată susținerea potrivit căreia legiuitorul nu ar fi făcut nicio distincție între obligația de predare a bunului și aceea de plată a sultei și că singurul criteriu instituit de legiuitor ar fi natura cererii de chemare în judecată care a stat la baza procesului civil.

13. Obligația cuprinsă în hotărârea de partaj referitoare la plata sultei stabilite de instanță, nefiind inclusă în obligațiile la care se referă art. 995 din Codul de procedură civilă, rămâne supusă termenului general de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 706 alin. (1) teza I din același cod.

14. Este adevărat că pentru garantarea executării obligației de plată a sultei legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 2.386 pct. 5 din Codul civil, un drept de ipotecă legală asupra imobilului care a revenit coproprietarului ținut de o atare obligație, drept real (conform dispozițiilor art. 2.343 din Codul civil), supus termenului de prescripție a executării silite de 10 ani, în baza dispozițiilor art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, însă, în cauză, intimata nu a solicitat executarea silită în temeiul dreptului de ipotecă, ci în temeiul hotărârii judecătorești prin care s-a stabilit în favoarea sa un drept de creanță cu titlu de sultă.

15. Aplicând aceste considerente teoretice în cauză, instanța a reținut că termenul de prescripție a executării silite contestate a început a curge la 26 februarie 2018 și s-a împlinit la 26 februarie 2021.

16. *Împotriva acestei sentințe a declarat apel intimata*, apreciind că prima instanță a interpretat în mod eronat dispozițiile art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, concluzionând, în mod eronat, că hotărârea de partaj nu reprezintă un titlu în materia drepturilor reale în privința executării silite a sultei, ci doar în privința obligației de predare a bunului împărțit.

17. *Contestatorul a formulat întâmpinare* prin care a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat.

18. În ședința publică din 19 noiembrie 2024, instanța de apel a pus în discuția părților solicitarea apelantei-intimate de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut că sunt îndeplinite condițiile cumulative de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel: completul de judecată este constituit la nivelul tribunalului și este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel), cauza fiind în curs de judecată; de chestiunea vizată depinde soluționarea pe fond a cauzei, deoarece ceea ce se dispută în cauză este faptul dacă termenul de prescripție de 10 ani reglementat de dispozițiile art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă este aplicabil și dreptului de a cere executarea silită a sultei stabilite printr-o hotărâre de partaj sau doar dreptului de a cere executarea cu privire la bunurile împărțite; din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție formată în procedura prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă rezultă că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, ci și în situația unor reglementări mai vechi, dar asupra cărora instanța de judecată este chemată să se pronunțe în prezent, devenind actuală aplicarea frecventă a normei juridice.

20. În ambele cazuri este necesar a nu se fi dezvoltat o practică judiciară ce relevă o anumită interpretare și aplicare a normei vizate de chestiunea de drept, întrucât, după cum s-a decis în mod constant, orientarea jurisprudenței spre o anumită interpretare a normelor analizate și existența unei practici a instanțelor naționale determină pierderea caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse analizei. În acest sens, tribunalul a reținut că examenul jurisprudențial, precum și literatura de specialitate relevă faptul că nu s-a conturat o opinie majoritară într-un anume sens, opiniile specialiștilor în drept și cele jurisprudențiale fiind divergente.

21. S-a arătat că în acest sens, în cadrul întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, care a avut loc la Timișoara în perioada 5-6 martie 2020, s-a exprimat opinia majoritară, în sensul în care durata termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită a sultei stabilite printr-o hotărâre de partaj este de 10 ani, prin raportare la art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă.

22. Totodată, instanța de trimitere a arătat că asupra chestiunii de drept nu a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, menționând, în ceea ce privește Decizia nr. 13 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 15 septembrie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, că aceasta a statuat asupra unei alte probleme de drept decât cea care face obiect al prezentei sesizări, respectiv asupra prescripției dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea silită în temeiul contractului de credit.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. *Apelanta-intimată* a depus note scrise prin care a susținut necesitatea sesizării instanței supreme din perspectiva opiniilor divergente exprimate în interpretarea dispozițiilor art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, care reglementează termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită de 10 ani, în cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale, întrucât instanțele interpretează diferit noțiunea de titlu în materia drepturilor reale, neexistând o practică unitară cu privire la incidența acestui termen în cazul punerii în executare a dreptului la sultă.

24. În expunerea punctului de vedere a arătat că cererea de partaj este una reală, având ca finalitate sistarea stării de coproprietate (sau, după caz, de indiviziune), prin transformarea

cotelor-părți deținute în drepturi depline asupra bunului (bunurilor) sau asupra sumelor de bani atribuite. Fiind actul jurisdicțional prin care se soluționează o cerere reală, hotărârea de partaj este incontestabil pronunțată în materia drepturilor reale.

25. Astfel, dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 10 ani, așa cum prevede teza finală a art. 706 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

26. În sprijinul acestor susțineri a indicat și Minuta Întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel ce a avut loc la Timișoara în perioada 5-6 martie 2020.

27. *Intimatul-contestator* a depus note scrise prin care și-a exprimat punctul de vedere cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind ca nu se impune sesizarea, întrucât, pe de o parte, există prevederi legale clare și exprese cu privire la natura de drept de creanță a dreptului la sultă, iar pe de altă parte, prin Decizia nr. 13 din 6 iunie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat o modalitate de interpretare și aplicare a art. 706 alin. (1) din Codul de procedură civilă tot într-o problemă legată de materia drepturilor reale, în speță achiziționarea unui imobil printr-un credit ipotecar.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului a apreciat că dificultatea dezlegării problemei de drept este dată de prevederea expresă la art. 995 alin. (4) din Codul de procedură civilă a faptului că „*Executarea cu privire la bunurile împărțite poate fi cerută în termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la art. 706*”, această dispoziție putând fi interpretată ca limitând dreptul de a obține executarea silită a hotărârii de partaj, în termen de 10 ani, exclusiv cu privire la predarea bunurilor atribuite prin hotărârea de partaj, cu excluderea sultei, întrucât alin. (2) vorbește despre predarea efectivă a bunului, sau putând fi interpretată, raportat la denumirea marginală a articolului — Hotărârea de partaj și la conținutul celorlalte 3 alineate ale aceluiași articol, în sensul că vizează cazul particular al executării bunurilor împărțite, fără a exclude executarea silită a sultei, care este supusă regimului general de la art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, referirea expresă a art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă la dispozițiile art. 706 din același cod nereprezentând decât o normă de trimitere, complementară, care subliniază reglementarea generală de la art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă.

29. Opinia completului este aceea că reglementând, la art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, termenul de prescripție a titlurilor emise în materia drepturilor reale, singurul criteriu avut în vedere de legiuitor fiind cel al naturii titlului, încadrarea în aceste dispoziții se realizează exclusiv raportat la acest criteriu — natura titlului — și nu raportat la natura dreptului recunoscut prin dispozitivul titlului — drept real sau de creanță.

30. Prin urmare, atât timp cât hotărârea de partaj este un titlu emis în materia drepturilor reale — întrucât cererea de partaj este una reală, având ca finalitate sistarea stării de coproprietate a părților —, dreptul de a obține executarea silită a drepturilor recunoscute părților prin dispozitivul acesteia — drept real în cazul atribuirii bunului sau de creanță — în cazul sultei este prescriptibil în termen de 10 ani. Orice altă interpretare adaugă la lege, întrucât creează o distincție, raportată la natura dreptului recunoscut prin dispozitiv, drept real sau de creanță, pe care legiuitorul nu o operează.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

31. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești, precum și puncte de vedere teoretice ale magistraților, din care rezultă existența a două orientări jurisprudențiale.

32. *Într-o primă opinie* s-a apreciat că termenul de prescripție de 10 ani se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj.

33. În argumentarea acestei opinii s-a arătat că cererea de partaj este una reală, având ca finalitate sistarea stării de coproprietate, prin transformarea cotelor-părți deținute în drepturi depline asupra bunurilor sau sumelor de bani atribuite. Fiind actul jurisdicțional prin care se soluționează o cerere reală, hotărârea de partaj este incontestabil pronunțată în materia drepturilor reale.

34. În considerarea efectului constitutiv de drepturi al partajului, coproprietarul căruia i s-a atribuit sulta dobândește în patrimoniu un veritabil drept real asupra acesteia și nu doar un drept de creanță.

35. În acest sens sunt următoarele hotărâri definitive:

— *Curtea de Apel București* a comunicat sentințele nr. 11.853 din 28 septembrie 2022, nr. 2.817 din 6 martie 2024 și nr. 4.581 din 20 aprilie 2023 ale Judecătoria Sectorului 2 București, sentințele civile nr. 5.832 din 31 mai 2023, nr. 13.683 din 17 februarie 2021, nr. 5.762 din 31 mai 2023, pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București, și sentințele nr. 8.406 din 13 noiembrie 2023 și nr. 9.685 din 13 decembrie 2022 ale Judecătoria Sectorului 5 București, precum și Decizia nr. 2.743 A din 3 octombrie 2023, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă, și nr. 4.380 A din 27 noiembrie 2024, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă;

— *Curtea de Apel Timișoara* a comunicat Decizia nr. 385 din 26 mai 2022, pronunțată de Tribunalul Arad, sentințele nr. 33.753 din 1 noiembrie 2024 și nr. 3.287 din 1 ianuarie 2024, pronunțate de Judecătoria Timișoara;

— *Curtea de Apel Bacău* a comunicat Sentința civilă nr. 556/2022 a Judecătoria Târgu-Neamț;

— *Curtea de Apel Pitești* a comunicat Sentința nr. 1.885 din 19 septembrie 2023 a Tribunalului Argeș și Sentința nr. 966 din 18 octombrie 2024 a Judecătoria Drăgășani;

— *Curtea de Apel Iași* a transmis Decizia nr. 94 din 9 februarie 2021 a Secției civile, Decizia pronunțată de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 27.410/245/2018, Încheierea din 9 noiembrie 2023 a Judecătoria Bârlad, sentințele nr. 9.543 din 28 iunie 2024, nr. 4.122 din 19 aprilie 2023, nr. 11.537 din 4 noiembrie 2022, nr. 7.382 din 25 iunie 2021, nr. 8.188 din 26 iulie 2023, nr. 955 din 3 februarie 2021, nr. 4.225 din 14 aprilie 2021, pronunțate de Judecătoria Iași, și Sentința nr. 498 din 25 aprilie 2024 a Judecătoria Pașcani;

— *Curtea de Apel Galați* a comunicat Decizia nr. 136 din 29 martie 2023 a Tribunalului Brăila;

— *Curtea de Apel Craiova* a transmis sentințele nr. 2.247 din 23 mai 2023 și nr. 4.496 din 31 octombrie 2024 ale Judecătoria Slatina și Decizia nr. 751 din 25 octombrie 2022 a Tribunalului Olt;

— *Curtea de Apel Constanța* a transmis un număr de patru sentințe ale Judecătoria Constanța, respectiv: nr. 1.605 din 7 februarie 2025, nr. 1.122 din 11 februarie 2022, nr. 12.432 din 23 octombrie 2024 și nr. 2.580 din 15 martie 2022;

— *Curtea de Apel Ploiești* a comunicat Sentința nr. 1.449 din 14 decembrie 2021 a Judecătoria Pucioasa și Sentința nr. 2.845 din 9 iulie 2021 a Judecătoria Târgoviște;

— *Curtea de Apel Brașov* a transmis o sentință pronunțată de Judecătoria Târgu Secuiesc la 23 decembrie 2020;

— *Curtea de Apel Alba Iulia* a comunicat Decizia nr. 459 din 30 mai 2024 a Tribunalului Sibiu.

36. *Într-o a doua opinie* s-a apreciat că termenul de prescripție de 10 ani nu se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj.

37. În fundamentarea acestei opinii s-a argumentat că, potrivit art. 2.516 din Codul civil, dispozițiile titlului I privind prescripția extinctivă din Codul civil constituie dreptul comun în materia prescripției extinctive, iar prescripția dreptului de a cere executarea silită a unei hotărâri judecătorești arbitrale ori a altui titlu executoriu este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, afară de cazul în care acestea din urmă ar fi neîndeștătoare.

38. Conform art. 706 din Codul de procedură civilă, dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel, iar în cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale termenul de prescripție este de 10 ani. Potrivit alin. (2) din același text de lege, termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită, iar în cazul hotărârilor judecătorești termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive. Totodată, art. 707 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și orice titlu executoriu își pierde puterea executorie.

39. Este adevărat că, potrivit art. 2.386 pct. 5 din Codul civil, beneficiază de o ipotecă legală coproprietarii pentru plata sultelor sau a prețului datorat de coproprietarul adjudecatar al imobilului ori pentru garantarea creanței rezultând din evicțiune asupra imobilelor ce au revenit coproprietarului ținut de o atare obligație, însă, în această situație, este vorba despre titularii a două drepturi distincte, respectiv: dreptul de a obține executarea silită a sultelor stabilite prin hotărârea judecătorească și dreptul de a obține executarea silită a ipotecii legale asupra imobilului atribuit, pentru garantarea obligației de plată a sultelor, iar, față de prevederile legale anterior expuse, se reține că cele două drepturi sunt supuse unor termene diferite de prescripție a executării.

40. În aceste condiții s-a apreciat că dreptul de a cere executarea silită a creanței reprezentând sulta este supus termenului general de prescripție de 3 ani, prin raportare la prevederile art. 706 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, doar cu privire la dreptul de ipotecă putându-se reține că prescripția dreptului de a cere executarea silită a acestui drept este supusă termenului de prescripție de 10 ani prevăzut de art. 706 alin. (1) teza a II-a din același cod, care nu distinge între drepturile reale principale și cele accesorii.

41. Distincția pe care legiuitorul înțelege să o facă între dreptul principal de creanță și dreptul accesoriu de ipotecă este neîndoielnică, reieșind chiar și din dispozițiile art. 2.504 alin. (1) din Codul civil, care prevede expres că prescripția dreptului la acțiune privind creanța principală nu atrage și stingerea dreptului la acțiunea ipotecară, fiind astfel recunoscută existența independentă a dreptului real accesoriu față de dreptul de creanță cu privire la care a fost născut.

42. În acest sens sunt următoarele hotărâri definitive:

— *Curtea de Apel București* a comunicat sentințele nr. 8.021 din 2 noiembrie 2023 și nr. 8.445 din 17 decembrie 2018 ale Judecătoriei Sectorului 1 București, nr. 15.041 din 20 decembrie 2023, nr. 3.272 din 23 martie 2023 și nr. 4.877 din 25 aprilie 2023, pronunțate de Judecătoria Sectorului 2 București, Încheierea din 29 octombrie 2021 și Sentința nr. 67 din 5 ianuarie 2022, pronunțate de Judecătoria Sectorului 5 București, Sentința nr. 2.403 din 9 mai 2022 a Judecătoriei Cornetu, Sentința nr. 1.108 din 15 iunie 2022 a Judecătoriei Urziceni și sentințele nr. 130 din 8 februarie 2018 și nr. 1.632 din 8 noiembrie 2022, pronunțate de Judecătoria Fetești, deciziile nr. 2.402 A din 5 octombrie 2023 și nr. 2.722 A din 9 septembrie 2024 ale Tribunalului București; totodată, instanța de sesizare a transmis și deciziile nr. 806 A din 21 martie 2023 și nr. 3.472 A din 23 decembrie 2022, pronunțate de Tribunalul București;

— *Curtea de Apel Bacău* a comunicat două sentințe pronunțate de Judecătoria Bicăz, respectiv nr. 885 din 10 noiembrie 2020 și nr. 1.109 din 11 noiembrie 2019;

— *Curtea de Apel Pitești* a comunicat Sentința din 8 martie 2013 a Judecătoriei Câmpulung;

— *Curtea de Apel Iași* a transmis sentințele nr. 1.135 din 12 decembrie 2022 și nr. 35 din 28 ianuarie 2025, pronunțate de Judecătoria Huși;

— *Curtea de Apel Cluj* a comunicat Sentința nr. 89 din 9 februarie 2023 a Judecătoriei Șimleu Silvaniei și sentințele nr. 478 din 4 mai 2022 și nr. 253 din 17 martie 2022, pronunțate de Judecătoria Zalău;

— *Curtea de Apel Ploiești* a comunicat două decizii pronunțate de Tribunalul Prahova, respectiv nr. 1.630 din 28 noiembrie 2019 și nr. 625 din 12 mai 2021;

— *Curtea de Apel Alba Iulia* a transmis sentințele nr. 863 din 24 februarie 2025, nr. 4.924 din 24 noiembrie 2021, nr. 2.257 din 19 mai 2022, nr. 1.537 din 19 aprilie 2023, nr. 2.136 din 20 mai 2021 și nr. 805 din 25 februarie 2021, pronunțate de Judecătoria Sibiu, și Sentința nr. 883 din 5 iunie 2024 a Judecătoriei Petroșani.

43. Curțile de apel Oradea, Târgu Mureș și Suceava au comunicat că nu a fost identificată practică judiciară cu privire la chestiunea de drept în discuție.

44. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

45. Decizia nr. 13 din 6 iunie 2022 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, pronunțată în Dosarul nr. 471/1/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 15 septembrie 2022, prin care s-a stabilit că:

„1. *Regimul juridic aplicabil prescripției dreptului de a obține executarea silită a ipotecii este guvernat de normele de drept substanțial în vigoare la momentul nașterii dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea creanței garantate, fiind lipsită de relevanță norma procesuală aplicabilă procedurii de executare silită.*

2. *Dreptul de a obține executarea silită în temeiul contractului de ipotecă se stinge, pe cale accesorie, prin efectul prescripției executării silită a creanței întemeiate pe contractul de credit, dacă aceasta din urmă începe să curgă anterior datei de 1 octombrie 2011.*

3. *În cazul în care prescripția dreptului de a obține executarea silită a creanței garantate începe să curgă după 1 octombrie 2011 (inclusiv), executarea silită a ipotecii nu se stinge, pe cale accesorie, chiar dacă dreptul de a obține executarea silită a creanței principale este prescris, situație în care termenul de prescripție aplicabil este de:*

— *3 ani, potrivit art. 405 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă din 1865, dacă prescripția dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea silită în temeiul contractului de credit a început să curgă în intervalul 1 octombrie 2011-14 februarie 2013;*

— *10 ani, potrivit art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, dacă prescripția dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea silită în temeiul contractului de credit a început să curgă după 15 februarie 2013 (inclusiv).”*

46. Decizia nr. 57 din 13 septembrie 2021 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 1.350/1/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1060 din 4 noiembrie 2021, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării

unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 706 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă termenul de prescripție de 10 ani se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a unui contract de ipotecă, încheiat sub regimul Codului civil din 1864, pentru garantarea unei obligații de plată ce decurge dintr-un contract de credit, pentru care s-a constatat că a intervenit prescripția dreptului de a cere executarea silită.*”

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

47. Nu au fost identificate decizii relevante ale Curții Constituționale cu privire la chestiunea de drept sesizată.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

48. Judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, lipsind condiția noutății chestiunii de drept.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

49. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- (ii) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- (iii) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- (iv) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- (v) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;
- (vi) asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

50. Procedând la analiza acestor cerințe de admisibilitate, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet din cadrul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, având în vedere că în materia contestației la executare hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel.

51. În legătură cu condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că și aceasta se verifică în cauză, sub ambele aspecte.

52. Astfel, una dintre criticile formulate în apel este reprezentată de modalitatea în care instanța de fond a interpretat dispozițiile art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, apelanta susținând că acțiunea de partaj este o acțiune reală, iar dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 10 ani, așa cum prevede teza finală a art. 706 alin. (1) din Codul de procedură civilă, indiferent dacă executarea privește obligația de predare a bunului obținut în natură sau pe cea de plată a sulteii, în timp ce contestatorul a susținut, și prima instanță a statuat în același sens, că obligația de plată a sulteii este corelativă unui drept de creanță — supus termenului general de prescripție de 3 ani — care nu se supune normei speciale examinate.

53. Această problemă de drept este una dificilă, împrejurare ce rezultă din punctele de vedere expuse în litigiul aflat pe rolul instanței de trimitere, decelându-se în opiniile divergente

exprimate argumente pertinente, astfel că dezlegarea presupune determinarea naturii juridice a hotărârii de partaj din perspectiva conținutului art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă (care se referă la „*titlurile emise în materia drepturilor reale*”), interpretarea prevederilor art. 995 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Executarea cu privire la bunurile împărțite poate fi cerută în termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la art. 706*”, și totodată verificarea posibilelor efecte ale prevederilor art. 2.386 pct. 5 coroborat cu art. 2.343 din Codul civil, care reglementează dreptul de ipotecă al coproprietarului pentru plata sulteii.

54. În legătură cu cerința *noutății* chestiunii de drept supuse interpretării, instanța de trimitere s-a limitat a afirma că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia. Totodată, tribunalul a reținut că examenul jurisprudențial, precum și literatura de specialitate relevă faptul că nu s-a conturat o opinie majoritară într-un anumit sens, opiniile specialiștilor în drept și cele jurisprudențiale fiind divergente.

55. Cu privire la condiția *noutății* problemei de drept, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, dezvoltată în aplicarea acestui mecanism de unificare jurisprudențială, se arată că, în absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea atributului de apreciere a completului investit cu soluționarea unei astfel de sesizări (deciziile Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; nr. 4 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 19 februarie 2019; nr. 46 din 14 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 7 noiembrie 2019, etc.).

56. S-a statuat în aceste decizii că cerința *noutății* este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele încă nu au dat acesteia o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, de o anumită întindere sau consistență. Totodată, cerința *noutății* ar putea fi reținută ca îndeplinită în cazul în care s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou, ale unei norme mai vechi (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei).

57. În egală măsură, noutatea se poate raporta și la o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (Decizia Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

58. Din studierea jurisprudenței puse la dispoziție, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, de către curțile de apel se observă că pe rolul instanțelor de judecată au existat numeroase cauze similare în care problema în discuție a fost rezolvată diferit, generând o practică neunitară consistentă și de durată prin opiniile divergente, întemeiate pe argumente derivând din interpretarea acelorași texte de lege. De altfel, o parte din cauzele în care s-au pronunțat hotărârile transmise au fost soluționate prin aplicarea normelor corespunzătoare din legea anterioară, Codul de procedură civilă de la 1864 (art. 405), sub imperiul căruia chestiunea a fost, de asemenea, în dispută.

59. Se constată astfel că instanțele au comunicat decizii pronunțate în această chestiune, astfel:

— un număr de 39 de hotărâri în sensul că termenul de prescripție de 10 ani se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj;

— un număr de 32 de hotărâri în sensul că termenul de prescripție de 10 ani nu se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj.

60. În aceste condiții, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, se reține că, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, caracterul de noutate se pierde, deoarece condiția noutății trebuie privită, în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*).

61. Or, astfel cum rezultă din jurisprudența instanței supreme (*exempli gratia*, deciziile pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015, și nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015), în situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, o problemă de drept într-o perioadă semnificativă de timp, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, chestiunea de drept care a suscitată o nemaifiind, prin urmare, una nouă, ci una care a creat deja o divergență consistentă și de durată în jurisprudență.

62. Pentru toate aceste considerente, sesizarea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 5.475/302/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea prevederilor art. 706 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, termenul de prescripție de 10 ani se aplică și în ceea ce privește prescripția dreptului de a obține executarea silită a sumelor datorate cu titlu de sultă, stabilite printr-o hotărâre de partaj?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

